

Sygn. akt IV Ka 424/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2019 r.

sprawy A. S.

syna J. i T. z domu J.

urodzonego (...) w L.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk i art. 278 § 5 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 11 kwietnia 2019 r. sygnatura akt III K 470/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn.akt IV Ka 424 / 19

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu oskarżył A. S. o to, że: w dniu 18 kwietnia 2018 roku w M. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z L. T. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torby z zawartością telefonu komórkowego marki L. (...) i portfela z zawartością karty kredytowej Banku (...), powodując łącznie straty w wysokości 850 zł działając na szkodę J. S., tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2018r. sygn. akt III K 470 /18 orzekł następująco:

I. Oskarżonego A. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 i 5 kk i za czyn ten na podstawie art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37 a kk w zw. z art. 34 § 1 a pkt 1 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonych L. T. i A. S. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej J. S. kwot po 25 (dwadzieścia pięć) złotych;

III. zwolnił oskarżonych od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państw i nie wymierzył im opłat.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację osobistą.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi :

- obrazę prawa procesowego, mającą wpływ na jego treść, polegającą na naruszeniu prawa do obrony oskarżonego, wynikającą z faktu, że oskarżonemu doręczono wezwanie do stawiennictwa na rozprawę w dniu 11 kwietnia 2019r. na godz. 13.40 zaś rozprawa faktycznie odbyła się tego samego dnia wcześniej, po czym wydano wyrok skazujący, tj. pod nieobecność oskarżonego, który chciał wziąć osobisty udział w rozprawie,

- oparcie wyroku o błędne ustalenia faktyczne, mające wpływ na jego treść, polegające na ustaleniu sprawstwa i zawinienia oskarżonego wbrew jego zaprzeczeniom i pozostałym dowodom osobowym.

Na podstawie tak podniesionych zarzutów apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do jej ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja okazała się zasadna, co musi skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do jej ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji, gdyż koniecznym jest przeprowadzenie przewodu sądowego na nowo w całości (art. 437 § 2 kpk).

Nie ulega żadnej wątpliwości, iż oskarżonego wezwano do osobistego stawiennictwa na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2019r. na godz. 13.40, zaś faktycznie rozprawę wywołano o godz. 11.40, po czym pod nieobecność oskarżonego przewód sądowy został zamknięty i wydano wyrok skazujący. Oskarżony natomiast stawiał się w sądzie zgodnie z wezwaniem, ale już po wydaniu wyroku (vide: notatka służbowa sędziego referenta k. 87 akt). W zaistniałej sytuacji oskarżony został pozbawiony prawa do osobistego uczestnictwa w procesie i tym samym podjęcia obrony.

Tak więc obraza prawa procesowego przez naruszenie prawa do obrony oskarżonego z art. 6 kpk jest rażąca i jako taka mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku w rozumieniu art. 438 pkt.2 kpk.

W stwierdzonych wyżej okolicznościach wniosek apelacyjny musi zostać uwzględniony.

Jednocześnie podzielenie słuszności opisanego wyżej uchybienia czyni przedwczesnym odnoszenie się do drugiego zarzutu apelacji błędnych ustaleń faktycznych (art. 436 kpk).